

Jeg kan godt følge hr. Søren Søndergaard så vidt, at hvis man på en eller anden måde gennem FN-hjælpen og ngo-hjælpen kan komme til at styrke ofrene og ofrenes familier med skolegang og handicapkompensationer osv., så er det noget, jeg meget gerne vil se på. Det vil jeg gerne drøfte med ngo'erne, hvis vi kan identificere problemet så snævert.

Men der skal ikke herske tvivl om, at vi faktisk hjælper med til at genrejse det afghanske folk efter det, det har været udsat for, og jeg ser gerne på, om vi kan gøre det i forbindelse med konkrete personer, men det kræver, at jeg får mulighed for at tale med ngo'erne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Sidste spørgsmål til hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Nu bliver man desværre nødt til at konstatere, at børn i Afghanistan uden ben ikke bevæger sig ret langt. Men derudover synes jeg, det er godt, hvis udenrigsministeren vil kigge på det her, for jeg synes, det sætter et spørgsmålstejn – og et helt berettiget spørgsmålstejn – ved den måde, man fører denne her krig på, hvis ikke man er villig til at gå ind og tage ansvar for de ofre, der kommer.

Kl. 15.55

Det er et politisk valg – og man kan diskutere, i hvilket omfang Danmark er med til at træffe det politiske valg – om man vælger at bombe fra 10 km's højde eller fra 1 km's højde. Det er et politisk valg, om man vælger at bruge klyngebomber, eller man vælger at bruge andre typer bomber. Der er bl.a. også et politisk valg, der træffes, med hensyn til hvilke tab, det påfører én selv, underforstået at når man vælger at bombe fra store højder, så kommer der flere civile tab. Derfor er det også rimeligt, at de, der træffer den politiske beslutning, også tager ansvaret for de civile tab, der kommer.

Hvis udenrigsministeren vil arbejde for det, synes jeg, vi har fået noget ud af spørgetiden her i dag.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu må hr. Søren Søndergaard tillade, at jeg bliver en lille smule forarget over hr. Søren Søndergaard. Jeg synes, hr. Søren Søndergaard prøver at gøre det her til noget morsomt, polemisk noget. Det er det overhovedet ikke.

Børn uden ben går ikke ret langt, siger hr. Søren Søndergaard. Hvad i alverden er meningen?

Vi har set rehabilitering af børn, der har fået fjernet benene f.eks. i Cambodja, hvor danskere er ude og sørge for, at de får proteser. Det er ikke særlig morsomt. Det er et meget hårdt og besværligt arbejde, og jeg synes, det var en utilstedelig måde, den situation blev misbrugt på i bemærkningerne fra hr. Søren Søndergaard. Her bliver jeg vred!

Her gør Danmark faktisk en meget flot indsats for at hjælpe ofre for minesprængninger, og derfor har vi også i det budget, vi har lagt frem i dag, sat penge af til minerydning. Det er utrolig vigtigt, at de kan komme tilbage igen og genoptage livet uden den risiko og uden at blive gjort til grin i Folketingssalen her. Jeg har ikke lyst til at sige mere efter det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 8

17) Til socialministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil ministeren kommentere artiklen i ugebladet Mandag Morgen om, at mangelen på pladser til anbragte børn og unge, som allerede i dag er markant, vil vokse dramatisk i den kommende tid, således at mindst 2.200 børn kan komme i klemme, og hvad agter regeringen at foretage sig i den sammenhæng, herunder tænkes specielt på regeringens erklærede mål om at være optaget af de allersvageste?«

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det har i det seneste år været klart, at der ikke er det tilstrækkelige antal anbringelsespladser til børn og unge, der anbringes uden for hjemmet. Derfor har jeg også klart tilkendegivet, at jeg prioriterer indsatsen på det her område meget højt.

Som jeg ser det, kan nogle børn og unge desværre komme urimeligt i klemme, hvis ikke vi har det fornødne antal pladser, og derfor er jeg allerede i fuld gang med at se på, hvordan vi kan styrke både kapaciteten og kvaliteten af de her opholdssteder.

For lige at ride op, hvad staten indtil nu har gjort, vil jeg nævne, at der bl.a. er blevet udmøntet 80 mio. kr. til støtte til amterne til etablering af yderligere ca. 320 behandlingspladser til psykisk skrøbelige børn og unge, at der er blevet planlagt etablering af i alt ca. 40 sikrede pladser og 120 åbne pladser inden udgangen af år 2003. Staten har bidraget til finansiering af en stor del